

POSTNO Mladje

PRILOGA K REVIJI ŽUPNIJ DORNBERK IN PRVAČINA

pòst pôsta m, mest. ed. tudi póstu (ò ó)
*omejevanje uživanja hrane z določenim
namenom*

Ali je post res samo to, kar navaja portal Fran? Za poglobljeno pripravo na največji krščanski praznik je tukaj posebna priloga revije Mladje. V njej boste našli vse za poglobljen postni čas.

Ideje za obisk križevih potov

Nataša H. Baša

Lepi spomladanski dnevi nas vsako leto zvabijo ven, v naravo. Da se telo po dolgi zimi naužije sonca, nadiha in uživa v opazovanju prebujanja, življenja. To nas poživi, prezrači tudi naše odnose in nam pusti lepe spomine. Letošnji postni čas se začenja pozno, gotovo se bo katera od nedelj ponašala z lepim vremenom. Pojdimo na sprehod in našo hojo posvetimo z molitvijo križevega pota. Ni nam treba daleč in ni treba veliko – včasih je dovolj, da ob križu zastane korak in gre naša misel k trpečemu Jezusu.

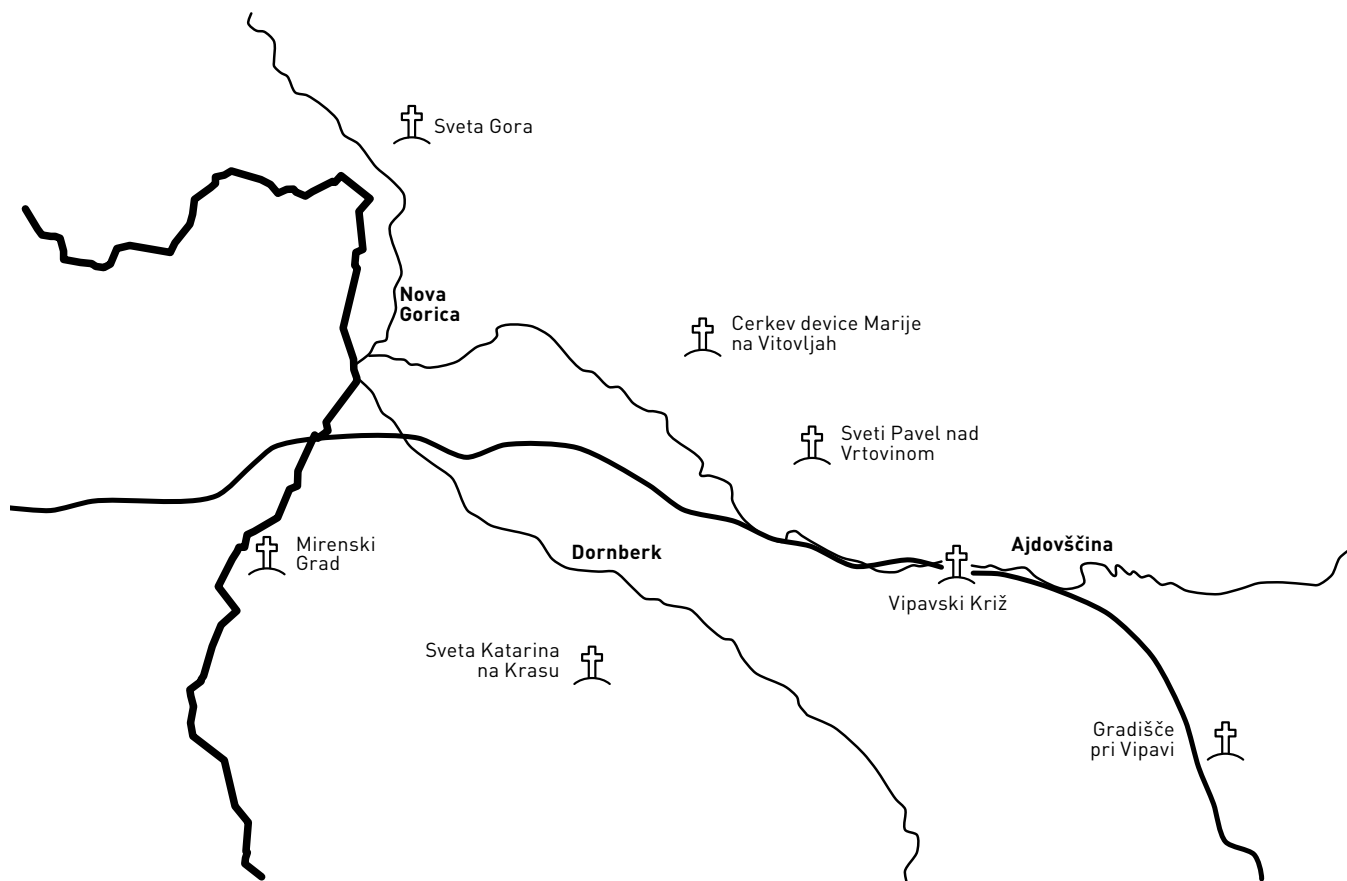
V naši bližnji okolici imamo v naravi postavljenih več križevih potov. Po podobi so si zelo različni: od preprostih križev in kamnoseških izdelkov do umetniško poslikanih kapelic. Postavljeni so ob poteh, ki se vzpenjajo. Nekatere poti so prav kratke, druge daljše. Vse pa nas mimo znamenj trpljenja vodijo k cerkvi, k Vstalemu Jezusu.

Sveta Katarina na Krasu

Preprosti križi, rdeča kraška zemlja in beli kamni, na vrhu pa ostanki romanske cerkvice svete Katarine. To pot gotovo vsi poznamo. Tudi v okviru župnije se zakonska skupina ali družine odpravimo nanjo. Najbrž pa tudi kdo od vas ne ve, da je bilo prav v bližini prazgodovinsko gradišče. Sama sem za arheološko najdišče Lipovnik izvedela ob pisanju tega članka. Zanimivo ga bo poiskati. <https://map.kastelir.eu/sl/node/603>

Vipavski Križ

Kar ne morem mimo tega, da so lokacije križevih potov povezane z zgodovino. Tokrat srednjeveško. Iz Malih Žabelj proti južnim vratom Vipavskega Križa vodi Po Reberi. Pot je kratka, zato si lahko več časa vzamemo za premišljevanje. Postaje križevega pota so reliefne podobe, vklesane v kamnite plošče. Pot je osvetljena in tlakovana ter tako primerna tudi za hojo ponoči. Lahko jo podaljšamo s sprehodom po kriških gasah do obeh cerkva – župnijske svetega Križa in samostanske svetega Frančiška.

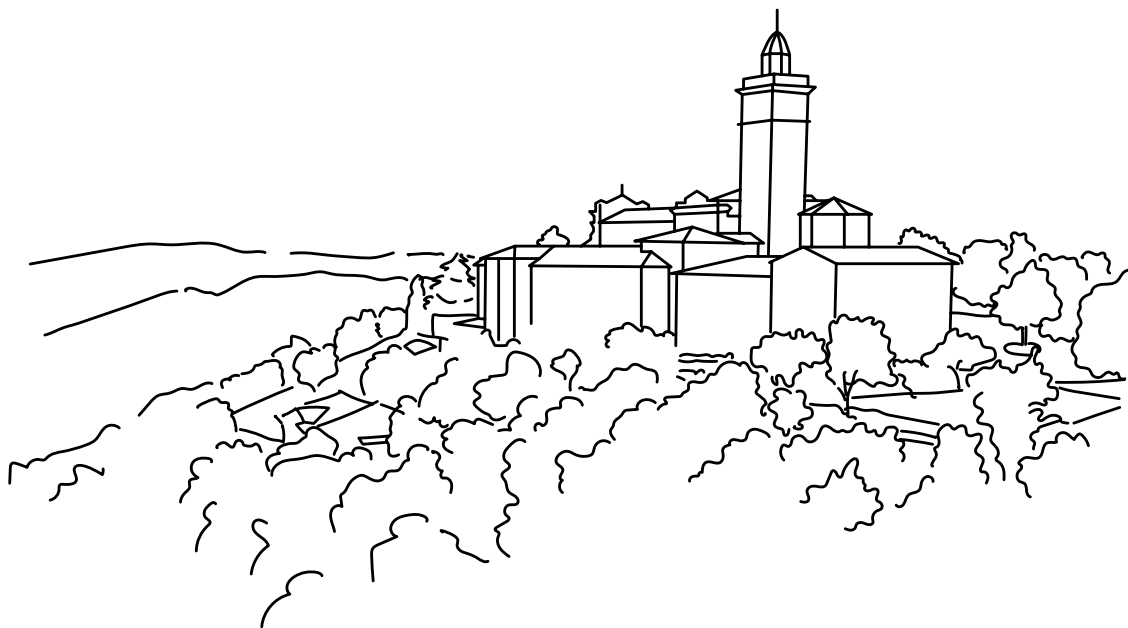
Cerkev device Marije na Vitovljah

Tej stari božjepotni cerkvi delamo malce krivice, kot bi nanjo pozabili. Še naši (pra) stari starši so vitovsko Marijo izjemno »pošteli« in k njej romali peš. Tudi mnogi fantje so se ji v prvi vojni priporočali in se ji za srečno vrnitev domov zahvaljevali. Poromajmo še mi!

Lahko si seveda pomagamo z avtom, lahko pa peš romamo kar od doma in si do vasi Vitovlje čas prihranimo s kolesom po poti mimo Vogrščka. Na vrhu vasi Vitovlje je izhodišče za krožno pot. Postaje križevega pota nas spremljajo po levi, zahodni poti. Po borovem gozdu imamo do vrha manj kot uro. Vrnemo se po desni strani mimo Vitovskega jezera in starih nasadov kostanjev.

Sveti Pavel nad Vrtovinom

Na škol Svetega Pavla nad Vrtovinom pelje mnogo poti. Če začnemo v Malovšah pri pokopališču nas ob poti spremljajo na novo postavljeni, preprosti leseni križi s kamnitimi podstavki. Vanje so vklesane postaje križevega pota. Pot nas pelje po gozdu in čez goličave, ki nas s svojo kamnito podobo in trnastim rastjem na svoj način nagovarjajo. Pot je dobro označena in nam vzame približno eno uro. Na vrhu nas pričaka slikovita cerkva svetega Pavla in razgledi na vse strani, tudi do doma. Škol je obdan z ostanki iz prejšnjih časov, o katerih lahko kaj več izvemo na informacijskih tablah. Pot lahko sklenemo krožno, mimo vodnega stolpa iz rimske dobe. Če smo si za hojo vzeli več časa, pa lahko nadaljujemo proti vrhovom na robu Trnovskega gozda.

Mirenski Grad

Na skrajnem spodnjem delu naše doline leži Mirenski Grad. Postaje križevega pota nas spremljajo ob cesti. To so lepe kapelice s podobami, ki so nam domače, saj jih je ustvaril slikar Lojze Čemažar. Tik pred ciljem – cerkvijo Žalostne Matere Božje, nam izziv in priložnost za žrtev predstavljajo svete stopnice. To so stopnice, ki so jih v 18. stoletju zgradili po zgledu svetih stopnic v Rimu. V vsaki od 28 stopnic so vgrajene relikvije svetnikov. Na vrhu stopnic je božji grob z Jezusovim kipom, oltarno mizo in Kraljevo fresko zasramovanega Jezusa. Povabljeni smo, da kot verniki v Rimu tudi mi preiščujemo Njegov križev pot na kolenih. Stopnico za stopnico ...

Sveta Gora

To pot samo omenim, spomnim nanjo. Da je priložnost za obisk Marije na Skalnici tudi v postu, ne samo za ogled jaslic.

Gradišče pri Vipavi

Za konec skočimo prav na drugi, gornji konec doline. Tam je kratka, a strma pot do cerkve Svetega Križa na Gradišču pri Vipavi. Kapelice so bile prvotno opremljene z velikimi podobami v tehniki olje na platnu slikarja Simona Ogrina. Zaradi porasta namernih poškodb na slikah so leta 1940 platna odstranili in jih shranili v cerkvi Marije Tolažnice v Logu. Po tistem so kapelice zelo hitro razpadale, a so se leta 1982 odločili, da jih obnovijo. Poslikavo so zaupali slikarju Krištofu Zupetu, ki je izdelal freske, v katere je vključil tudi podobe domačinov. Podobe so presunljive. Umetnik je zapisal, »da so osebe na tem križevem potu brez zunanje, površinske lepote. Vendar zato nikakor niso mrtve, kot so mrtve tolikere »lepe« sakralne podobice. Nasprotno, enkratno žive so, presunljive, zgovorne, pričevanjske. Ker so žive, so pa tudi lepe, vsaj na svoj način: kajti vse živo – od preproste cvetlice do najdrobnejše živalice – je lepo. Samo mrtvo – duhovno mrtvo – je grdo.« Tako slikar Krištof Zupet.

Tu sem se bolj razpisala s podatki o izgledu. Zakaj? Vsak od opisanih križevih potov je drugačen, vsak ima svojo dodano vrednost. Prav podoba pa je močna plat te kratke poti. Pojdimo na pot v tišini – naj spregovorijo podobe.

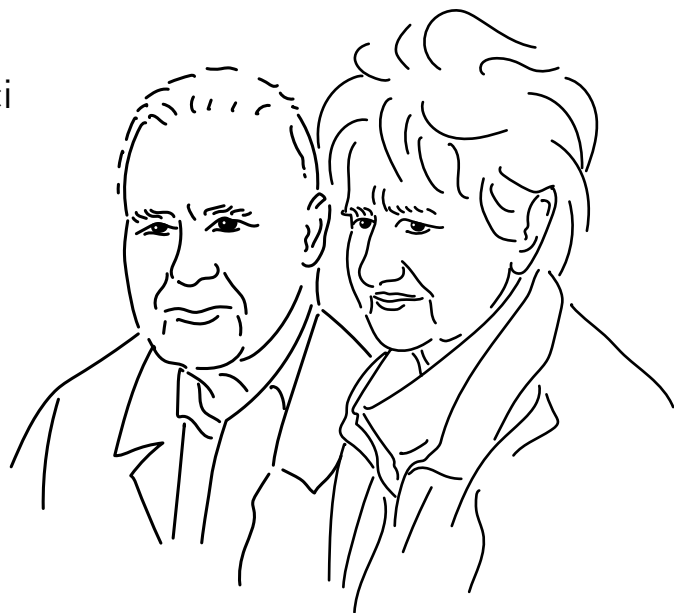
Post v najinem otroštvu

Mirjam Sterle

Ko sva bila midva še otroka in smo bili v postnem času, smo seveda tudi otroci vedeli za to. Takrat ni bilo skrbi, da bi na kakšen postni dan pomotoma jedli meso, ker velikokrat niti kruha ni bilo.

Marica in Danijel Skomina

Na postni čas nas je spomnil takratni dornberški duhovnik g. Josip Godnič. Pri verouku nas je spodbujal, naj naredimo kakšno dobro delo, naj si med seboj pomagamo in naj z veseljem pomagamo tudi staršem. V cerkvi pa je vse vernike svaril pred pretiranim pitjem vina (tukaj moramo poudariti, da ni šlo za pijančevanje, ampak za to, da je kdo po celodnevem garanju v vinogradu namesto večerje spil dva kozarca vina). Prav tako je svaril pred obrekovanjem in tudi pred tem, da se sosedje ne bi prepirali zaradi smešnih in neumnih razlogov (če je kokoš enega zašla na dvorišče drugega sosedu).

Nečesa pa g. Godniču ni bilo treba nikoli: svariti nas pred preklinjanjem in grdim govorjenjem. V Dornberku se namreč takrat sploh ni preklinjalo, saj nismo poznali ne italijanskih ne katerih drugih kletvic in prostaških besed.

Naši starši in stari starši so se duhovnikovih naukovo zelo držali. Tudi v postu smo vsak dan molili rožni venec. To takrat pravzaprav ni bilo nič posebnega, saj je bila to redna večerna molitev v vsaki družini v vasi.

Včasih se je zgodilo, da so nam starši že tako skromne obroke zaradi posta še nekoliko zmanjšali, ampak smo preživel!

In spomini na tiste čase (približno od 1935. do 1943. leta) so kljub vsemu lepi!

Postni čas in velika noč nekoč

Anja Purgar

Pogovor z Jožkom Hrovatinom
iz Drage.

Kako ste včasih obhajali postni čas in veliko noč?

Jožko se nasmehne in zamišljeno pokima. „Ah, to so bili časi ... V naši družini smo vedno zelo spoštovali postni čas in se zelo veselili velike noči, še posebej pred in med vojno, ko je bila zelo huda lakota. Živelimo skromno, v družini smo bili štiri otroci – dve dekletki in dva fanta.“

Kako se je post razlikoval od današnjega?

„Post je bil strogo upoštevan. Na veliki petek smo se res držali strogega posta in globoke pobožnosti. Križev pot smo molili vsak dan in se z družino včasih odpravili tudi na križev pot na Mengore. Hrana je bila preprosta – polenta je bila na mizi skoraj vsak dan, boljši kruh - bel, maslen, pa smo imeli na mizi le za veliko noč in božič. To smo res komaj čakali!“

Kaj ste jedli za veliko noč?

„Žolca – pri nas smo ji rekli žopca – je bila obvezna. Delali smo tudi fulje – zmet pršut smo zavili v klobaso in jo kuhali. To navado imajo še danes v Prvačini, le da jim pravijo fouli.“

So otroci dobili kakšne sladkarije?

„Čokoladnih jajc nismo poznali. Pravzaprav sploh nismo vedeli, da čokolada obstaja! Prvič smo jo poskusili šele, ko so po vojni Američani prinesli čokolado in žvečilne gumije. To je bil tak čudež za nas!“

Kakšni so bili velikonočni običaji?

„Na veliko soboto so ženske nesle blagoslovit hrano v verbasu, na glavah, danes tega nihče več ne zna. Prav poseben običaj je bil tudi nošenje ognja po hišah – k blagoslovu ognja smo smeli pristopiti le moški oz. fantje in smo ga raznosili po celi vasi. V zahvalo pa smo po hišah dobili jajce. Na veliko noč smo tudi “cikali” kuhana jajca – komur je kovanec pristal v jajcu in tam tudi ostal, je zmagal. Za zmago je prejel to jajce s kovancem.“

Kako ste obhajali velikonočne obrede?

„Sveto tridnevje nam je pomenilo zelo veliko. Obhajali smo ga zelo slovesno in spoštljivo, s podobnimi navadami in obredi kot danes.“

Spominjam pa se, da so bile maše samo zjutraj. Dobro se spomnim tudi obhajilnih miz – vedno smo obhajilo prejemale kleče in na usta, ne na roko.“

Se vam zdi, da se je veliko spremenilo?

Gospod malo pomisli in reče: „Danes je vse drugače. Veliko navad je šlo v pozabo, ampak bistvo velike noči je ostalo. Še vedno je to čas veselja, družine in upanja. In to je najpomembnejše.“

Priprava na veliko noč, kot je bila nekoč

Metka Šinigoj

V postnem času smo bili pogosteje pri tedenskih mašah, ob petkih smo molili križev pot, zvečer pa doma rožni venec.

Jožica Pavlica

Pred veliko nočjo je vedno prišlo spovedovat več spovednikov. Bile so kar vrste. Ni bilo samoumevno, da je spovednik dal odvezo. Takrat spovednice niso bile povsem zaprte. Videti je bilo negodovanje tistih, ki odveze niso prejeli. Včasih smo dobili tudi potrdilo o opravljeni spovedi. Nekaj jih imam še vedno shranjenih.

Cerkvene zapovedi „Bodi vsaj enkrat v letu spokorno pri sv. spovedi“ smo se kar držali. Okrog teh dolžnosti je bilo med ljudmi kar nekaj rekov in “prav’c”.

V zelo lepem spominu imam postna srečanja in duhovne obnove, ki jih je pripravil g. Vrtovec. In ko smo v župniji imeli misijon. Spomnim se gesla »Reši dušo«.

Pozimi je bilo močno mrzlo v cerkvi. Tudi doma hiše niso bile tako ogrevane. Ko smo prišli od maše, smo dali noge v peč, da smo se ogreli.

V postnem času nismo hodili na ples in veselice. Spomnim se, da smo bili na pustnem plesu v Bukovici. Morali smo iti domov (peš) dovolj zgodaj, da smo bili pred polnočjo doma (pred pepelnico). V kino pa smo nekajkrat vseeno šli.

Pred veliko nočjo smo temeljito očistili hišo, poribali tla in skoraj vsako pomlad tudi prebelili stene.

Jedli smo na splošno bolj skromno kot danes. Ob kolinah smo shranili svinjske uhlje, rilec in parklje, da smo za veliko noč skuhalih žopco. V vinogradu smo imeli nekaj trt grozdja brez pečk. Tega smo posušili v “cvibo” (rozine). Imeli smo jih spravljene v jušniku na vrhu omare, da smo jih za veliko noč dali v “gubanco” (potico). “Ma kaj, k se jih je veliko »usušilo« do praznikov.”

Poleg potice smo pekli tudi maslen kruh in menihe. Pekli smo v emajliranih loncih v krušni peči – »spahnjenci«. Ali je dovolj razbeljena, smo preverili s posebno karto.

Zdi se mi, da je maša na veliki četrtek danes bolj slovesna, kot je bila včasih.

Otroci in tudi mežnar so na veliki petek, ko so zvonovi utihnili, ragljáli z ragljami. Danes nihče več ne ve zanje.

Na veliko soboto je bil blagoslov ognja že ob petih zjutraj in otroci so hiteli, da so ga raznesli gospodinjam. Popoldne smo, poleg ostalih velikonočnih jedi, k blagoslovu nesli tudi kos navadnega kruha in ga nato dali živini.

Za večerno vstajenjsko procesijo smo z lučkami osvetlili okna, na dvorišča in vrtove pa namestili “fagle” (bakle). Ko sem bila še majhna, je bila vstajenjska procesija zjutraj.

Na veliko noč je bil na mizi bel prt. Tudi oblekli smo se najbolj “zakmašno”. Z veliko nočjo se je „odprla sezona poletne kolekcije“. Vsak naj bi imel kakšen nov kos, vsaj dokolenke.

Živo se spominjam praznikov iz časov, „ko nam ni nič manjkalo.“

Postna kuhinja- ribji brodet

Beseda post je danes pogosto omenjena tudi izven tradicionalnega 40-dnevnega krščanskega posta. Sodobne diete in trendi nas nagovarjajo k razstrupljanju telesa in spremembi prehranjevalnih navad, a vsaka reklama ne prinaša dobre rešitve. Da si boste lažje predstavljali, kaj mislim, vas bom popeljala skozi preprost, a uravnotežen in hranilen tradicionalni recept, ki je kot nalašč za prihajajoči čas posta.

Sestavine:

1 kg mešanih rib

(primerne so škarpena, ciplji, skuše, lignji, sipe): beljakovine so glavni gradnik našega telesa. Primerni brezmesni nadomestki: stročnice (fižol, grah, leča, čičerika, soja), jajca, skute, sir, jogurti in kefirji, tofu (vegetarijanci/vegani).

4 žlice moke

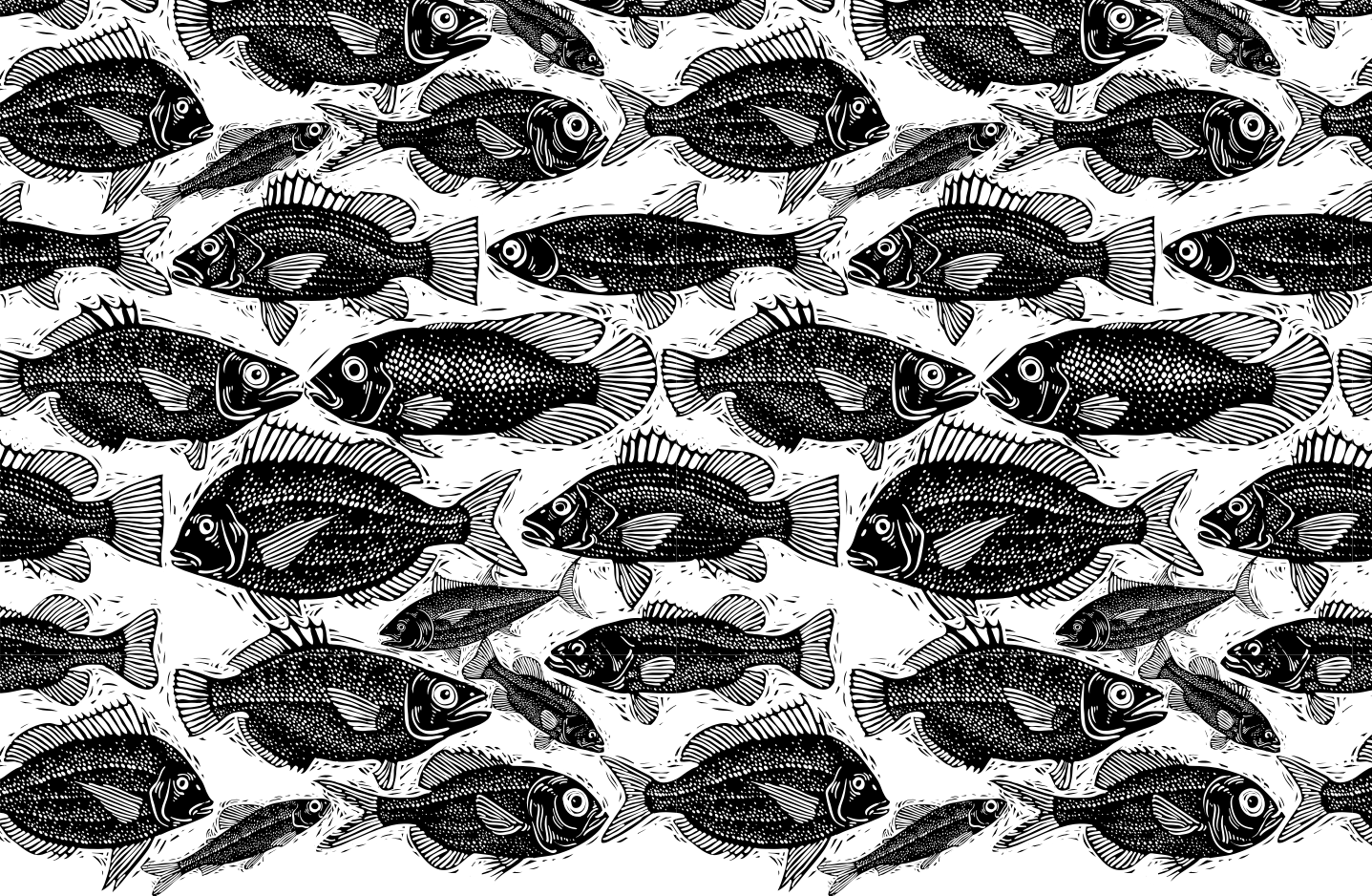
ogljikovi hidrati (škrobni izdelki) so glavni vir energije za naše telo, zato močno odsvetujem, da jih povsem izpustite iz svojega jedilnika. Priporočam pa, da preproste ogljikove hidrate (živila iz bele moke, sladkarije, sladke pijače) omejite oz. smiselno nadomestite s sestavljenimi ogljikovimi hidrati (izdelki iz polnozrnate moke, sveže sadje kot posladek, domača sladica 1-2x na teden namesto kupljenih sladkarij).

1,5 jedilne žlica oljčnega olja

tudi maščobe so nepogrešljiva sestavina naših obrokov. Mastne ribe in oreščki, maslo in masti, olja, margarina, avokado in tudi sir ter ostali mlečni izdelki so viri maščob, ki jih potrebujemo. Maščobe so energijsko zelo bogate (primerna oblika skladiščenja energije). Telo jih koristi kot gradnike celičnih membran, nujne pa so tudi pri prebavi maščobnotopnih vitaminov (A, D, E in K). Edino pravilo v tem primeru je zmerna uporaba.

Pol čebule in 2 stroka česna

dodamo lahko tudi kaj korenčka in stebelne zelene. Tudi sicer poskusimo v prehrano vnesti več zelenjave (sveža, kuhana na sopari, popečena v pečici ali žaru). Zelenjava je energijsko revna, je pa pomemben vir vlaknin, vitaminov in mineralov. Zaradi svoje sestave nam bo dala dolgotrajnejši občutek sitosti.

2 dl belega vina:

alkohol naj bi se užival zmerno. Se pa v toplotno obdelani hrani še vedno uporablja zaradi svoje arome in popestritve okusa.

Sol, poper, lovorjev list, rožmarinova vejica in šopek peteršilja:

začimbe neverjetno popestrijo okus naših jedi, in to v že zelo majhnih količinah.

1 žlica paradižnikove mezge

Postopek:

Ribe očistimo, narežemo, povaljamo v moki in popečemo na olju. Nato jih odstranimo iz ponve in na preostalem olju popražimo čebulo ter česen. Dodamo vino, začimbe, paradižnikovo mezgo in prevremo. Vmešamo ribe, po potrebi dolijemo vodo in kuhamo še 15 minut. Pred koncem dodamo sesekljan peteršilj. Kot prilogo, ki je prej nisem navedla, običajno dodamo škrobni izdelek, kot na primer polento. Nekoliko manj tradicionalne, pa še vseeno okusne priloge so tudi testenine ali riž s skledo mešane solate.

V Svetem pismu beremo odlomek, ko nas Jezus uči, naj se postimo tako, da na zunaj ne pokažemo, da se postimo (Mt 6,16-18). Ta napotek ima tudi zelo praktičen pomen. Če v času posta poskušamo »le shujšati« na račun odpovedi določeni hrani, je to bolj nevarno kot koristno za naše telo. Spremeniti svoj življenjski slog je veliko bolj postopen in dolgotrajen proces, ki ga je potrebno ohraniti skozi vse življenje. Vsekakor ni dobro, da smo tekom dneva preveč lačni ali žejni, ker bo to oviralo naše vsakdanje delo, zdravje in dobro počutje. Zato vas vabim, da v post vstopimo z dobrim namenom in pametno mislijo – da dobro nahranimo tako dušo kot telo.

Viri in literatura

- *Recept najdete v knjigi Da ne bi pozabili II: Šege in navade ter kuharski recepti s Planine pri Ajdovščini. Knjigo je leta 2014 izdalo Društvo gospodinj in Dramska skupina Planina pri Ajdovščini.*
- <https://www.druzina.si/clanek/mojca-koman-postna-hrana-naj-vsebuje-manj-mascob-sladkorja>
- <https://si.aleteia.org/2018/02/13/vodnik-postnem-casu>
- <https://si.aleteia.org/2018/02/16/je-tudi-jezus-delal-postne-vaje>
- <https://www.prehrana.si/sestavine-zivil/mascobe>

Postne misli in vzpodbude

Danijel Kovačič

Ste kdaj v postnem času pomislili, da se tega ne greste več? Da ne vidite smisla v odповedi? Pripravili smo nekaj postnih misli in vzpodbud, ki vam bodo pomagale pri postnih preizkušnjah. Priporočamo, da si jih skrbno preberete in tako poskrbite, da bo vaš postni čas poln osebne rasti in trdne povezave s Kristusom.

Pepelnica

5. 3. 2025

“ Post brez molitve je ...
No, zgolj dieta.

Matt Fradd

”

Poskrbimo, da letošnji post ne bo zgolj shujševalna kura. Že ob začetku si naredimo načrt, kaj in koliko bomo dnevno molili in s tem okrepili naš odnos z Gospodom.

1. postna nedelja

9. 3. 2025

“ Kdor razmišlja o Bogu ali mu govori, bodisi z usti ali samo s srcem, ta resnično moli.

Friderik Baraga

”

Ni potrebno, da so naše molitve dolge in komplicirane, recept svetnikov je preprost. Pogosto se spomnimo na Boga in mu vse, kar doživljamo, izročajmo in s tem kličimo blagoslova v naša življenja.

2. postna nedelja

16. 3. 2025

“ Kaj pomaga človeku, če zmaga v tisočih bitkah, ni pa sposoben premagati svojih pokvarjenih želja? Nič ti ne pomaga. Resnična bitka je tista s samim seboj.

Blaženi Karlo Acutis

”

Letošnji post se osredotočimo nase. Kaj lahko naredim vsak dan, da bom boljši človek?

3. postna nedelja

23. 3. 2025

“ Imejte potrpljenje z vsemi stvarmi, še najbolj pa sami s seboj.

Sveti Frančišek Saleški

”

Ko postane težko ali ko celo pademo, nikakor ne obupujmo! Imejmo potrpljenje in vztrajajmo v dobrem!

4. postna nedelja

30. 3. 2025

“ O moj Bog, odpusti mi, kar sem bil, popravi, kar sem in usmerjaj me v tem, kar bom. ”

Sveta Elizabeta Seton

Naj bo letošnji post priložnost za nov začetek. Naj odslej zares On vodi naša življenja!

5. postna nedelja

6. 4. 2025

“ Ko se postavimo pred sonce, porjavimo. Ko se postavimo pred Najsvetejše, postajamo sveti. ”

Blaženi Karlo Acutis

Katoličani verujemo v Jezusovo resnično navzočnost v sveti evharistiji. Poskrbimo, da bomo v letošnjem postu večkrat obiskali Jezusa, skritega v tabernaklju.

6. postna, cvetna nedelja

13. 4. 2025

“ Vso svojo skrb vrzite nanj, saj on skrbi za vas. ”
(1 Pt 5, 7)

Breme naših življenj je velikokrat pretežko, da bi ga nosili sami. Izročimo ga Jezusu in se v njem odpočijmo.

VELIKI TEDEN

Ponedeljek velikega tedna

14. 4. 2025

“ Tako kot mora toplozračni balon odvreči balast, da se lahko dvigne, mora tudi duša odvreči težo malih grehov. Smrtni greh pa vrže dušo na tla. Spoved je kot plamen, ki balon znova dvigne v nebo. K njej moramo hoditi pogosto, ker je duša zelo zapletena. ”

Blaženi Karlo Acutis

Poskrbimo, da bomo pred prazniki opravili poglobljeno sveto spoved.

Torek velikega tedna

15. 4. 2025

“ Vsak kristjan naj v molitvi preživi vsaj pol ure dnevno, razen ko mu zaradi prezaposlenosti zmanjkuje časa, takrat naj moli vsaj eno uro. ”

Sveti Frančišek Saleški

Ne iščimo izgovorov, veliki teden je čas, ko je poglobljena in doživeta molitev nuja.

Sreda velikega tedna

16. 4. 2025

“ Pazite, da si ne umažete jezika in ušes; se pravi, ne govorite slabo o drugih in ne poslušajte, kaj o njih govorijo. **Sveti Hieronim** ”

V dneh pred prazniki bodimo še bolj pozorni na to, kaj govorimo in kaj poslušamo.

Veliki četrtek

17. 4. 2025

“ Živeti veliki teden po Jezusu pomeni naučiti se izstopiti iz sebe, da bi dosegli druge, da bi šli na obrobje bivanja, da bi prvi stopili naproti svojim bratom in sestram, predvsem tistim najbolj oddaljenim, tistim, ki so pozabljeni, tistim, ki najbolj potrebujejo razumevanje, tolažbo in pomoč. Toliko je potrebe po prinašanju žive Jezusove navzočnosti, usmiljene in polne ljubezni! **papež Frančišek** ”

Pomislimo na tiste, ki so v teh dneh osamljeni in žalostni in jih ne puščajmo samih.

Veliki petek

18. 4. 2025

“ Križ je šola ljubezni. **sveti Maksimiljan Kolbe** ”

Zazrimo se danes v Križanega. Ali si prizadevamo ljubiti kot on? Ljubiti vse do križa?

Velika sobota

19. 4. 2025

“ Naš Gospod je zapisal obljubo vstajenja, ne samo v knjige, ampak v vsak pomladni list. **Martin Luter** ”

Ozrimo se v naravo, ki se po zimski otopelosti prebuja in poganja cvetove. Mar se v njej ne skriva vsa skrivnost velike noči?

Velika noč

20. 4. 2025

“ Ne prepuščajte se obupu, smo velikonočni ljudje in Aleluja je naša pesem! **Sveti Janez Pavel II.** ”

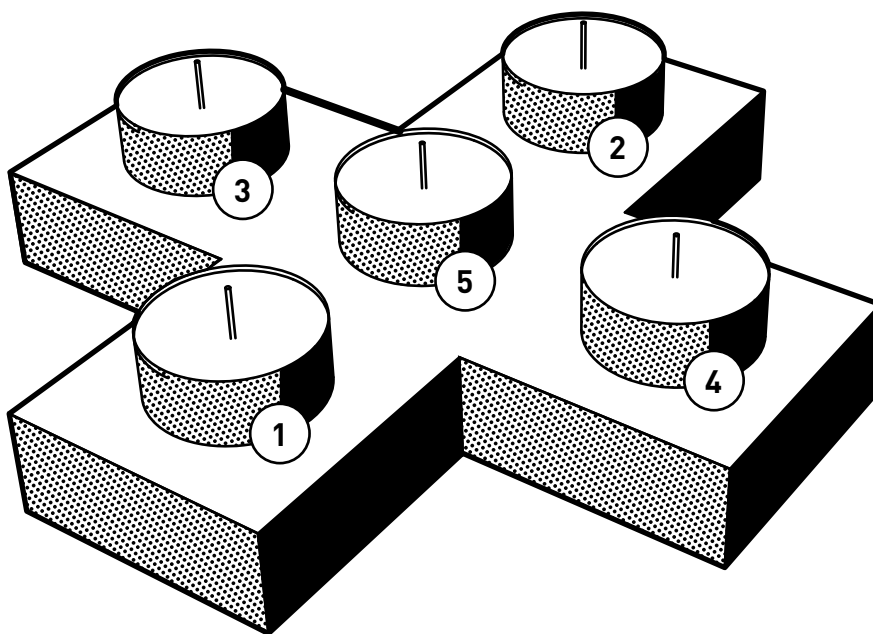
Ponotranjimo skrivnost velike noči in naj naša življenja pojejo Alelujo!

Priprava postnega križa za družinsko molitev

Metka Šinigoj

Tako kot se v družini decembra zbiramo ob adventnem vencu, se lahko v postnem času zbiramo ob postnem križu s svečami.

Doma lahko izdelamo križ, na katerem je 5 sveč (5 postnih nedelj: 9. 3., 16. 3., 23. 3., 30. 3., 6. 4.). Križ je lahko iz lesa, kartona ali podobnega materiala. Ima naj enake krake (grški križ) in pet sveč (vijoličaste barve).

Sveče bomo prižigali po takem zaporedju, da bomo sredinsko svečo prižigali na 5. postno (tiho) nedeljo.

Ni nujno, da imamo doma mizarja, križ je lahko zelo preprost. Lahko uporabimo kos kartona, malo vijoličastega kolaža in 5 čajnih svečk. Lahko dodamo trnje, kot simbol Kristusove krone, lahko pa ga narišemo.

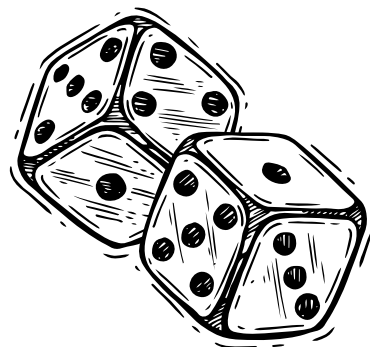
Bolj važno je, da bo križ središče družinske molitve.

Družinski postni izzivi za družine

Anja Purgar

Postni čas nam prinaša veliko priložnosti za to, da postanemo boljši, da naredimo kakšno dobro delo več, predvsem pa, da se v povezanosti z našimi najbližjimi trudimo pripraviti se na praznik Jezusovega vstajenja.

1. teden (5. – 9. marec) Priznanje in trdni sklep

V prvem postnem tednu si vzamemo čas, se zberemo za družinsko mizo in pripravimo liste in pisala. Skupaj razmislimo, kaj je tisto, v čemer se želimo v tem postnem času poboljšati in to napišemo ali narišemo na list ter prilepimo na družinski zid, hladilnik, nekam na vidno mesto, da bomo lahko skozi postni čas drug drugega spodbujali k vztrajnosti in doslednosti pri naši odločitvi.

2. teden (10. – 16. marec) Družinska povezanost

Vsaj en dan v tednu preživimo brez ekranov (TV, telefon, tablica). Namesto tega igravimo družabne igre, se pogovarjamo o lepih spominih ali skupaj ustvarjamo.

Lahko pa se igramo tudi naslednjo igro - le en večer ali pa vsak večer v tem tednu:

Dobrodelna kocka

Kaj potrebujemo: Navadno igralno kocko in seznam nalog.

Kako igrati: Vsak član družine vrže kocko in glede na število opravi določeno nalogo:

- 1 Objem** – Objemi vsakega družinskega člana.
- 2 Hvaležnost** – Povej eno stvar, za katero si hvaležen.
- 3 Nasmeh** – Nasmehni se vsem in povej nekaj lepega.
- 4 Pomoč** – Pomagaj enemu od družinskih članov pri nalogi ali opravi.
- 5 Skrivno dobro delo** – Naredi nekaj prijaznega za nekoga, ne da bi mu povedal ali se hvalil.
- 6 Molitev ali lepa misel** – Izreci kratko molitev ali dobro misel za nekoga, ki ga imaš rad.

3.teden (17. – 23. marec)

Dobrota do drugih

Ta teden nam prinaša »lov na dobra dela«, ki poteka takole:

Vsak družinski član si izbere eno dobro delo, ki ga bo skušal opraviti v dnevu.

Ko nekdo opravi dobro delo, ga napiše ali nariše na listek in ga prilepi na tablo oz. vrže v poseben »kozarec dobrih del«.

Ob koncu tedna skupaj preberimo vsa dobra dela in proslavimo, npr. s skupno igro, posebno večerjo ...

Tu pa je še ena naloga oziroma ideja za eno izmed dobrih del. Konec tega tedna namreč v župniji poteka delavnica izdelovanja sladkih ptičkov. Udeležimo se je in eno pečeno dobroto ponesimo kateremu izmed sosedov ter mu tako polepšajmo dan.

4. teden (24. – 30. marec)

Hvaležnost za starše

25. 3., na praznik Gospodovega oznanjenja, gremo skupaj k sveti maši, skozi celoten teden pa smo še posebej pozorni do staršev. Lahko jim kaj narišemo, napišemo zahvalo, kaj dobrega storimo in zanje molimo.

5. teden (31. marec – 6. april)

Skrb za stvarstvo

V tem tednu bomo posebno pozornost namenili čudoviti naravi, ki nas obdaja. Skupaj bomo posadili kakšno rastlino (rožo, zelenjavo, drevo...) in na družinski sprehod vzeli s seboj vrečko ter po poti pobirali smeti in tako poskrbeli za čisto okolje.

6. teden (7. – 13. april):

Pojdimo na pot

Ste prebrali, koliko zanimivih križevih potov je v naši okolici? Ste jih že vse prehodili? Ta teden določite dan in izberite, katerega izmed opisanih križevih potov boste skupaj obiskali. Med potjo lahko molite križev pot za družine.

Veliki teden (14. – 19. april)

Praznik je pred vrati

V tednu, ki je pred nami, bomo poskušali biti še bolj dobri drug do drugega. Skupaj bomo poskrbeli, da bo za praznovanje velikega tridnevja vse pripravljeno. Šli bomo k sveti spovedi, očistili naš dom, pripravili vse za blagoslov jedi, za blagoslov ognja in vse malenkosti in drobne navade, ki jih imajo naše družine ob tem velikem prazniku. Tako bomo na veliko noč čutili pravo veselje in pri maši na ves glas skupaj zapeli veselo alelujo.

Oče mi je povedal.

Marko Rijavec

Vse, kar moram vedeti v življenju, sem se naučil kot otrok, ko sem poslušal zgodbe svojega očeta. Nekega večera me je vzel na ročje, me mehko objel in mi začel govoriti zgodbo o Jezusu, kako je na veliki petek nosil križ po Jeruzalemu.

Prva postaja

Pilat obsodi Jezusa na smrt.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Pilat se slabo odloči

V življenju je treba narediti, kar je prav.

Na začetku križevega pota je moral rimski upravnik Poncij Pilat presoditi, ali je Jezus kriv ali nedolžen. Pa je zgrešil in se odločil napačno. Nanj je pritiskal ves svet in mu govoril, kako se mora odločiti. In namesto svoje vesti je poslušal ljudi. Zato se je odločil narobe. Ti pa kakor Jezus raje poslušaj svojo vest, tihi glasek svojega srca. V njem ti vedno govori Bog. Vedno ga poslušaj. On ti pomaga, da se vedno odločiš za to, kar je prav.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Druga postaja

Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus naredi nekaj težkega

V življenju si je treba sam zavezati vezalke. Seveda bi ti lahko kupili čevlje na ježka ali take, ki se samo nataknejo, ampak zavezati vezalke je pomembno, ker se moraš za to potruditi. V življenju je treba izbrati, kar je težje. Po navadi je težja stvar vedno pravilna. Lažje je komu vrniti udarec kot mu odpustiti. Lažje je koga sovražiti kot ga imeti rad. Zato je tudi Jezus vzel križ na rame. Lahko bi se uprl, lahko bi obupal, pa se je vendar odločil za težjo rešitev. Vzel je križ in ga nesel na goro. Potrudil se je, za vsakega od nas. In tako vemo, da nas ima rad.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Tretja postaja

Jezus spade prvič pod križem.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusov poraz

V življenju je treba kdaj tudi izgubiti.

Ne moreš vedno zmagovati, ne moreš biti vedno najboljši, tudi če je to lepo in prijetno. Če namreč nikdar ne izgubiš, ne more nihče drug nikoli zmagati. In kako nekaj lepega je videti drugega, ki je srečen zato, ker si mu k veselju pomagal prav ti. Morda je Jezus zato padel na tla pod križem, morda je zato izgubil, da bi kdo od nas lahko zmagal.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Četrta postaja

Jezus sreča svojo mater.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus sreča mamo

V življenju je treba velikokrat reči »hvala«.

Ko se namreč človek zahvali za bombone, za vodo, za zdravje, za brate in sestre, za starše, se začne bolj zavedati, da vse dobre in lepe stvari niso nekaj samoumevnega, da se je moral zanje nekdo potruditi. Da mi jih je nekdo dal, ker me ima rad. Velikokrat se zahvali svojim staršem, ki skrbijo zate, da ti je toplo, da imaš kaj obleči in jesti, da nisi sam, ko te je strah. Tako kot se je Jezus zahvalil Mariji, ki jo je srečal na najtežji poti svojega življenja.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Peta postaja

Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Simon pomaga

V življenju je treba pomagati.

Komurkoli in kadarkoli je mogoče. Najpomembnejše, kar nam je Bog dal v življenju, niso hiše in zakladi, ampak ljudje. Ljudje so najbolj dragoceno darilo, ki smo ga dobili. Zato je treba z njimi tudi ravnati kot z biseri, dragoceni so in pomembni. Zato je treba priskočiti na pomoč, kadar nas kdo et potrebuje. Tako kot je Simon iz Cirene opazil Jezusa, ki je težko nosil križ. Vsakokrat, ko komu pomagamo, je tako, kot bi pomagali Jezusu na križevem potu.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Šesta postaja

Veronika ponudi Jezusu potni prt.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Veronika popravlja

V življenju je treba popraviti svoje polomljene igrače, ne pa jih vreči v smeti.

Tudi ljudi ne zavržemo, ne odpovemo se jim, čeprav so nam grdi, čeprav so nam naredili kaj hudega. Saj se spomniš, nekaj dragocenega so za nas. Zato se raje potrudimo, da poiščemo v njih nekaj lepega in dobrega. Da jih popravimo. Da se pobotamo, če je treba, in tako drug drugega očistimo. Kakor je storila žena Veronika. Ko je Jezus prišel mimo umazan in ranjen in grd, ga je opazila in mu obrisala obraz, da je spet postal lep. Popravila ga je v nekoga lepega. Tudi ti to zmoresš.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Sedma postaja

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Drugi Jezusov poraz

V življenju je treba znati reči »oprosti«.
Ljudje lahko naredimo veliko hudega in slabega. Nekaj lahko popravimo, marsičesa pa se ne da. Ko pa se iskreno opravičimo, drugemu povemo, da nam veliko pomeni, tudi če ga to, kar smo mu naredili, še vedno boli. Ampak nekatere rane so lahko lepe, lahko poglobijo prijateljstva in prinesejo upanje. Tako kot Jezus, ki je dvakrat padel in se je dvakrat spet dvignil.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Osma postaja

Jezus nagovori Jeruzalemske žene.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus pozdravlja

V življenju je treba pozdraviti ljudi na ulici.
Mnogo ljudi živi težko življenje. In ko nekoga pozdravimo, je tako, kot bi v njegovo življenje posijal žarek sonca. Ko nekoga pozdravimo, mu spet vrnemo smisel življenja. Čeprav mu je bilo težko, je Jezus pozdravil žene, ki so jokale ob poti. Lahko bi stokal in se pritoževal, lahko bi se užaljen kujal. Pa se je potrudil in pozdravil. In tem ženam spremenil dan, morda celo življenje.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Deveta postaja

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Tretji Jezusov poraz

V življenju je treba vedno dokončati nalogo.
Življenje je težko in velikokrat gre vse narobe. Takrat sploh ne vidimo smisla v tem, kar počnemo. Vendar je treba pot vedno prehoditi do konca, tudi če na njej padamo. Ker je to nekaj, kar nam je dal Bog, on pa že ve, zakaj nam je dal nalogo s težkimi računi. In pri tem nas napake veliko več naučijo kot zmage. Zato je treba hoditi, hoditi in iskati, vsak dan, zradirati napačen račun in ga narediti znova, dokler ne bo pravilen. In kakor Jezus vstati tretjič, četrtič, petič in stotič. Jezus je padel, da bi nas naučil vstajati.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Deseta postaja

Jezusa slečejo in mu dajo vina z žolčem mešanega.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus daje

V življenju je treba deliti svoj sendvič z drugimi.
Če imaš sendvič, nekdo pa ga nima, mu ga daj polovico. Če imaš bombone, jih razdeli s prijatelji. Če imaš prosto mesto pri mizi, povabi nekoga, ki sedi za mizo sam. Ker je edino, kar bo ostalo za vsem, kar imamo, naša ljubezen. Jezus je na Kalvariji razdal vse, kar je imel, tudi obleko. In vsi so si zapomnili, kako dober Človek je bil do vseh, posebno do tistih, ki niso imeli ničesar.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Enajsta postaja

Jezusa pribijejo na križ.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus je zvest

V življenju je treba pospraviti svojo sobo.
In opraviti še vse ostale svoje dolžnosti. Vse to zato, da se naučimo, da marsikaj lahko in moramo narediti prav mi - in ne kdo drug. Ker tega, kar moramo narediti mi, ne more napraviti noben drug človek na svetu. Kot Jezus, ki je bil do konca zvest nalogi, ki mu jo je dal Bog Oče.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Dvanajsta postaja

Jezus umre na križu.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus ima rad

V življenju je treba koga imeti rad.
In treba mu je to tudi povedati in pokazati. Treba je na-brati rože, kupiti darilo, zapeti ali napisati pesem, treba ga je objeti, mu odpustiti, ga poljubiti. Tako kot Jezus, ki nam je na križu dal močan poljub, nas na široko objel, ko je umrl za nas. In od takrat dalje vsi vemo, da je Bog nekdo, ki nas ima resnično rad.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Trinajsta postaja

Jezusa snamejo s križa in ga položijo Mariji v naročje.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Marija objame mrtvega Jezusa

V življenju je treba pojesti, kar ti dajo na krožnik.
Včasih ti večerja ni všeč, včasih bi rad kaj drugega, boljšega, slajšega. Vendar bi zvečer bru-hal, če bi ves dan jedel samo sladkarije. In bi se pice naveličal, če bi jo jedel vsak dan. Starši nam skuhajo, kar je dobro za nas, in nam včasih privoščijo tudi sladkarije. Tako je tudi Bog Mariji dal težko darilo, mrtvega Jezusa. A Bog nam tako kot starši vedno da tisto, kar potrebujemo. In dobro boš živel, če boš to, kar ti Bog da, zmeraj sprejel in objel.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Štirinajsta postaja

Jezusa položijo v grob.

Molimo te Kristus in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus je potrpežljiv

V življenju je treba počakati.
Pred blagajno, pred rdečo lučjo na semaforju, v vrsti za malico, ko poseješ seme v zemljo. počakati, da pride pravi čas. Ker pozimi ne rastejo jagode in poleti ne sneži. A pride vse, kar potrebuješ, vedno ob pravem času. In ko čakamo, zorimo tudi ljudje, ne samo sadje na drevesu. Tudi Jezus bo vstal iz groba. Ko bo čas za to. Najprej pa se mora odpočiti. Tako kot ti. Zato zvečer le hitro spat da boš jutri lažje podoben Jezusu.

Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.

Programi 90

Kati Komel

Ko pomislimo na to, k čemu nas kot katoličane obvezuje post, hitro ugotovimo, da Cerkev v svoji previdnosti ni pretirano zahtevna do nas. Cerkevne zapovedi nam nalagajo le, da ob petkih ne jemo mesa in da se strogo postimo na pepelnično sredo in veliki petek. Seveda smo povabljeni, da se v pripravi na veliko noč v tem obdobju pokorimo s postom, molitvijo in miloščino. Če pa si želimo odriniti še bolj na globoko, rasti v duhu in se posvetiti Bogu, nam lahko pomagajo duhovne vaje, ki trajajo 90 dni – toliko časa naj bi naši možgani, zasvojeni s svetnimi razvadami, potrebovali, da se prilagodijo novim vzorcem.

Za moške

Exodus 90 je prvi in najbolj prepoznaven duhovni program. Ustvarjen je bil za bogoslovce, ki so se v pripravi na duhovniški poklic soočali z različnimi zasvojenostmi. Pornografija, videoigre, alkohol, socialna omrežja, delo, primerjanje – vse to so stvari, ki moške zaslužnjujejo in jim preprečujejo, da bi živeli v resnični svobodi kot ljubljene božji sinovi. Kakor je Gospod izpeljal svoje izvoljeno ljudstvo iz suženjstva v Egiptu, hoče tudi nas osvoboditi in nas privedi k sebi.

Trije stebri, ki jih postavlja Exodus 90, so molitev, askeza in bratstvo. Da bi se odprli božjemu delovanju, se moški obvežejo eni uri dnevne molitve, branju božje besede (Druge Mojzesove knjige) in kratkih razmišljanj o njej ter jutranji in večerni molitvi. Askeze so vaje v ponižnosti in odpovedi, da bi se naučili popolnega zanašanja na Boga. To vključuje skrb za telo, dušo in duha, tako da se ponoči naspíš, trikrat na teden telovadiš, poslušáš le glasbo, ki te dviguje k Bogu, se odpoveš socialnim omrežjem, videoigram, utehi alkohola, sladkarij, tuširanja z vročo vodo in nepotrebnega nakupovanja ter se postiš ob sredah in petkih. Na prvi pogled se zdi veliko, celo nemogoče. A Exodus 90 je zasnovan tako, da konkretno spreminja življenje. Kot pravi Pavel v pismu Filipljanom: »Vse zmorem v njem, ki mi daje moč« (Flp 4,13).

V tem trudu moški res niso sami – poleg Boga imajo oporo tudi v bratstvu. Program predvideva, da se ustvarijo skupine 4 do 6 mož, ki se enkrat tedensko dobivajo in se pogovorijo o svojih zmagah in bitkah. Poleg tega se znotraj skupine oblikujejo pari, »sidra«, ki se med sabo preverjajo vsak dan. Poročeni moške so vabljeni, da se pred odločitvijo za program obvezno posvetujejo s svojimi ženami, saj le-ta vpliva na dinamiko dneva (odvisno od navad). Tisti, ki so ga že zaključili, pa velikokrat pričujejo, kako se je bistveno izboljšalo njihovo družinsko življenje in zakonski odnos. Bistvo Exodusa 90 je, da moške popelje k pravi svobodi, ki jo najdemo edino v izpolnjevanju božje volje.

Za ženske

Ko so žene videle, kako dober vpliv ima Exodus 90 na njihove može, so se začele spraševati: »Zakaj ne obstaja kaj podobnega za nas?« Tako je kot odgovor na potrebo nastal Fiat 90. Ta ženske spodbuja, da se pridružijo Mariji v njeni privolitvi, ko se je z odgovorom »zgôdi se« (lat. fiat) popolnoma predala božjemu načrtu. V Sloveniji je že nekaj let precej poznan in priključuje se mu veliko žensk in deklet. Ker lepota še posebej nagovarja žensko dušo, sem vesela, da je slovenska spletna stran (fiat90.si) tako prijetna za branje. Vabi te, da Gospodu rečeš »DA« in ga slaviš s svojo dušo, mislimi in telesom. Molitve in askeze so podobne kot pri Exodusu 90, ponekod celo še nekoliko zahtevnejše (razen kar se tiče famoznega mrzlega tuša, ki ga Fiat 90 ne predvideva). Za dnevno duhovno branje lahko izbiraš med različnimi publikacijami, kot je na primer Beseda med nami. Predvideno je tudi tedensko srečanje sestrsk skupine, kjer se določi pare žensk, ki se slišijo vsak dan.

Za ženske obstaja še ena možnost. To je Magnify 90, ki se je letos bliskovito razširil med slovenskimi ženami. Magnify 90 prepozna, da imajo ženske drugačne duhovne potrebe kot moški (kar je v intervjuju poudaril tudi eden od ustvarjalcev Exodusa 90) in da moramo upoštevati svojo komplementarno naravo. V praksi to pomeni manj obsežna določila, a ne zato, ker ženske ne bi zmogle več, temveč zato, ker nam več ni potrebno; že po naravi je trpljenje toliko bolj vgrajeno v žensko telo, konkretno kot menstruacija, porod ali dojenje. Ženske smo pogosto bolj občutljive za premike duha in ne potrebujemo tako močne spodbude h globokim pogovorom in druženju s sestrami, saj po tem že naravno hrepenimo.

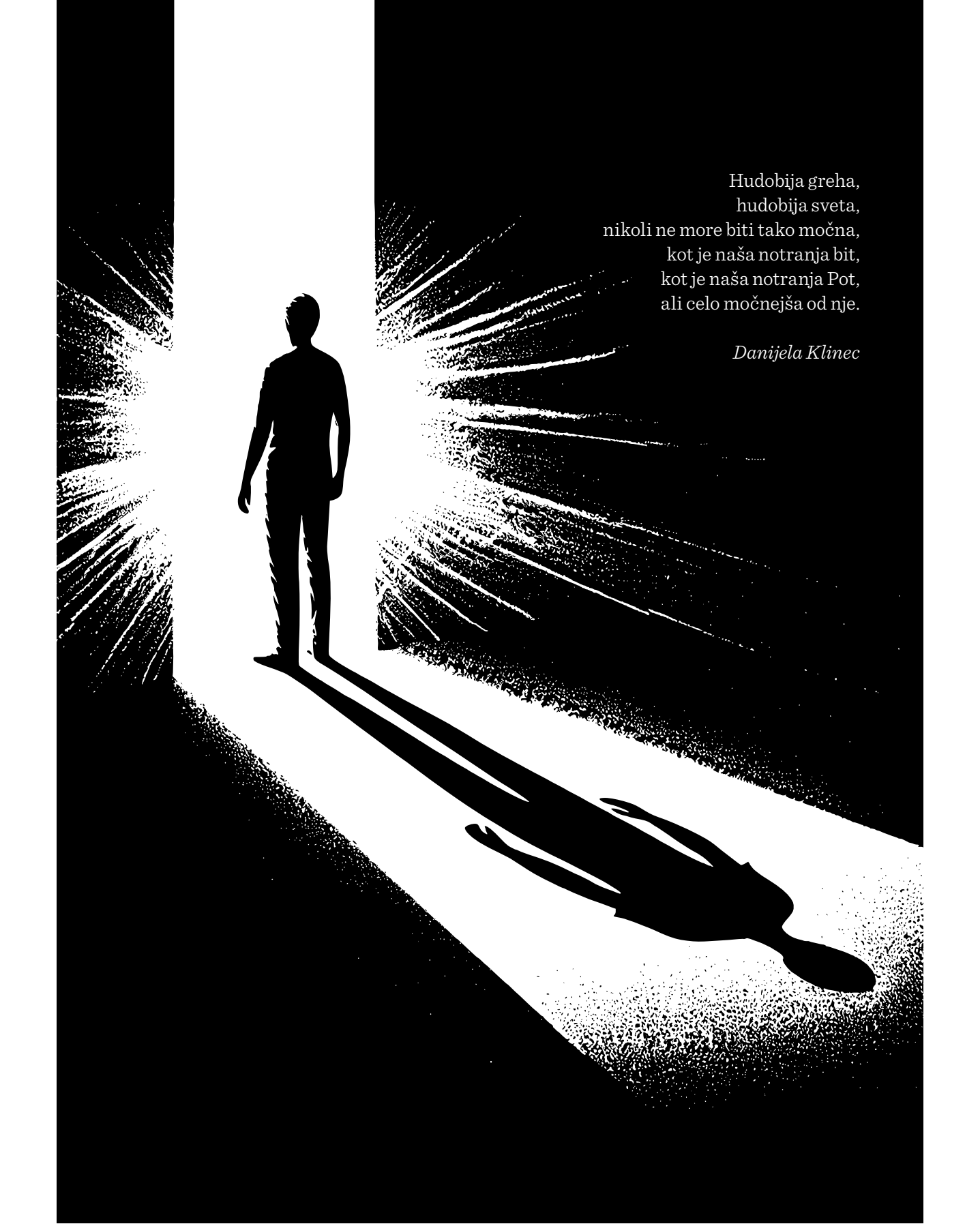
Zato Magnify 90 spodbuja k razločevanju pri askezah glede na življenjsko situacijo; nosečnost, dojenje, majhni otroci ali oddaljenost cerkve z možnostjo adoracije so na primer faktorji, ki dopuščajo konkretne prilagoditve predvidenega programa. Je pa z mislijo na ženske skušnjave med drugim določeno, da se za čas programa ne tehtaš in se ob sredah in petkih ne naličiš. Bistven element je knjiga, v kateri so zbrane meditacije za vsak dan, napisane posebej za ta namen. Vsak teden obravnavajo drugo krepost: ponižnost, ljubeznivost, hvaležnost, velikodušnost in druge, vsakič v povezavi z določeno svetnico. Razmišljanja res vodijo na globoko, tudi z vprašanji na koncu vsakega dne. Dobro je, da nenehno osmišljajo in pojasnjujejo askeze, ki vodijo v tišino in v duhovno puščavo, kjer lahko začutiš svojo žejo po Bogu in njegovo po tebi, se pridružiš Jezusovemu zgledu trpljenja in le-tega izročaj, vsak dan poimensko za določeno osebo. Posamezne odpovedi imajo tudi svoje razlage. Knjiga bo najverjetneje že prihodnje leto na voljo v slovenščini.

Če je napisano koga posebej nagovorilo in bi se želel česa podobnega lotiti že letos, je dobro vedeti, da obstajajo tudi 40-dnevne postne različice Exodusa 90 in Fiata 90. Na spletni strani exodus90.com lahko najdeš še druge programe, ki potekajo čez leto, na primer med adventom. Sicer pa nobeden od naštetih ni nujno datumsko vezan in si ga lahko izbereš kot pripravo na katerikoli praznik ali življenjski mejnik. Če želimo dajati in oznanjevati, moramo najprej prejeti – pustiti Bogu, da nas duhovno nahrani. Zato vas vabim, da premislite o takšnih duhovnih vajah. Vedeti pa je treba, da niso za vsakogar, niti niso nujne za svetost in jih ne smemo delati iz lastnih moči in ponosa; le Gospod lahko iz nas naredi svetnike.

Postni koledar dogodkov

pon, 3. 3.	
tor, 4. 3.	
sre, 5. 3.	Pepelnica
čet, 6. 3.	
pet, 7. 3.	Dornberk, ob 19.30 postno predavanje Lucija Szydelko: Teologija telesa za mlade
sob, 8. 3.	
ned, 9. 3.	Pri Kapelici v Vitovljah, ob 14.00 Križev pot k Materi Božji na Vitovlje Log, ob 15.00 Križev pot Dekanije Ajdovščina-Vipava
pon, 10. 3.	
tor, 11. 3.	
sre, 12. 3.	
čet, 13. 3.	
pet, 14. 3.	Grgar, ob 19.30 postno predavanje dr. Alenka Hofferle Felc, zdravnica
sob, 15. 3.	
ned, 16. 3.	Pri Kapelici v Vitovljah, ob 14.00 Križev pot k Materi Božji na Vitovlje Log, ob 15.00 Križev pot Dekanije Ajdovščina-Vipava
pon, 17. 3.	
tor, 18. 3.	
sre, 19. 3.	
čet, 20. 3.	Grgar, ob 19.30 postno predavanje Pogovor z Martinom Golobom
pet, 21. 3.	
sob, 22. 3.	
ned, 23. 3.	Pri Kapelici v Vitovljah, ob 14.00 Križev pot k Materi Božji na Vitovlje Romanje župnij dekanije Ajdovščina-Vipava v Log, ob 16.00 sledi sveta maša, ki jo bo daroval škof Peter Štumpf
pon, 24. 3.	
tor, 25. 3.	
sre, 26. 3.	
čet, 27. 3.	

pet, 28. 3.	Grgar, ob 19.30 postno predavanje Tone Kerin, misijonar
sob, 29. 3.	
ned, 30. 3.	Pri Kapelici v Vitovljah, ob 14.00 Križev pot k Materi Božji na Vitovlje Log, ob 15.00 Križev pot Dekanije Ajdovščina-Vipava
pon, 31. 3.	
tor, 1. 4.	
sre, 2. 4.	
čet, 3. 4.	
pet, 4. 4.	Dornberk, ob 19.30 postno predavanje Matic Vidic: Biti svetilnik sebi in drugim
sob, 5. 4.	
ned, 6. 4.	Pri Kapelici v Vitovljah, ob 14.00 Križev pot k Materi Božji na Vitovlje Log, ob 15.00 Križev pot Dekanije Ajdovščina-Vipava
pon, 7. 4.	
tor, 8. 4.	
sre, 9. 4.	
čet, 10. 4.	
pet, 11. 4.	Tabor nad Dornberkom, ob 20.00 Pasijon v Tabru Animatorji iz Dornberka
sob, 12. 4.	Dornberk, ob 19.30 postno predavanje Gregor in Melita Čušin: najina zgodba
ned, 13. 4.	Pri Kapelici v Vitovljah, ob 14.00 Križev pot k Materi Božji na Vitovlje Log, ob 15.00 Križev pot Dekanije Ajdovščina-Vipava
pon, 14. 4.	
tor, 15. 4.	
sre, 16. 4.	
čet, 17. 4.	Veliki četrtek
	Veliki petek
pet, 18. 4.	Gorica-Nova Gorica, veliki petek ob 20.30 Križev pot obeh Goric začetek v cerkvi SS. Maria Regina na ulici Montesanto in zaključek v cerkvi na Kapeli v Novi Gorici.
sob, 19. 4.	Velika sobota
ned, 20. 4.	Velika noč
pon, 21. 4.	Veliki ponedeljek
tor, 22. 4.	
sre, 23. 4.	

Hudobija greha,
hudobija sveta,
nikoli ne more biti tako močna,
kot je naša notranja bit,
kot je naša notranja Pot,
ali celo močnejša od nje.

Danijela Klinec

Postno Mladje • priloga k reviji župnij Dornberk in Prvačina • Urednika Nuša Velišček in Luka Purgar • Odgovorna oseba Boštjan Toplikar • Oblikovanje Luka Purgar • Lektura Lucija Kovačič • Tisk a-media d. o. o. • Naklada 300 izvodov

V prilogi so sodelovali Boštjan Toplikar, Nataša H. Baša, Anton Harej, Danijela Klinec, Kati Komel, Danijel Kovačič, Anja Purgar, Marko Rijavec, Mirjam Sterle, Metka Šinigoj, Nuša Velišček, Laura Zorn • Ilustracije Luka Purgar, freepik.com • Naslovnica unsplash.com

Projekt sta podprli

ŽUPNIJI DORNBERK IN PRVAČINA